

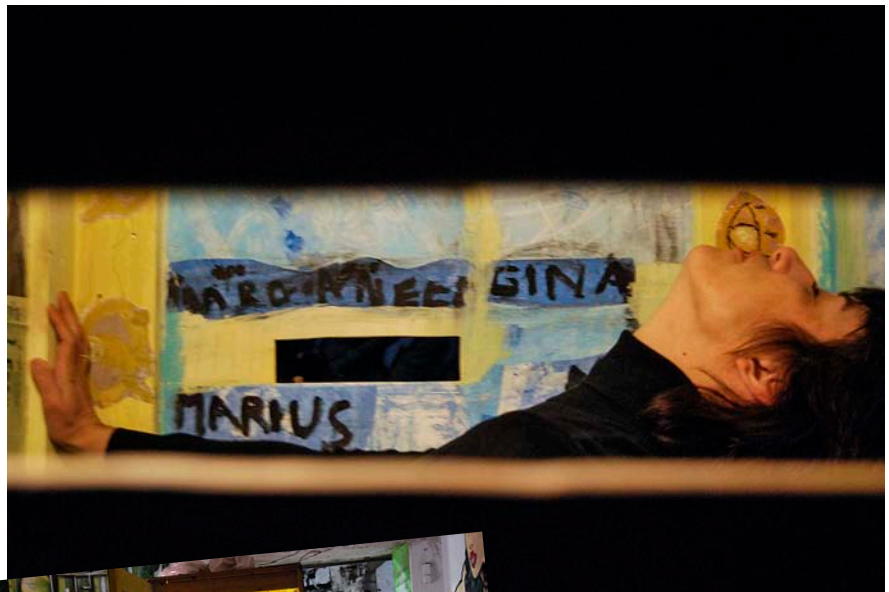
Arts plàstiques i dansa dins d'una caixa

Al bloc de Las Mitocondria s'explica que a l'any 2008 "la senyoreta del vestit de flors" i la "senyoreta del barret verd", l'una dedicada a les arts plàstiques, María Ángeles Vila (Xàtiva, 1978), l'altra a les "arts del moviment", la ballarina i coreògrafa Alicia Herrero (València, 1977), decidiren deixar enrere anys d'aventures en solitari i encetar una col·laboració. El col·lectiu resultant, Las Mitocondria, pren el seu nom dels òrgans cel·lulars encarregats de subministrar l'energia per a l'activitat cel·lular. Una tirada per la biologia que es reflecteix també en el seu projecte col·laboratiu, "Midriasi, caixes habitades", una proposta concretada l'any 2009 i que, amb variants, s'havia pogut mostrar a diferents llocs del País Valencià. Els darrers mesos la proposta és reiteradament reclamada a Itàlia des d'àmbits ben diversos.

La midriasi o dilatació de la pupil·la simbolitza "com som observats", aclareix Alicia Herrero. En essència, la proposta consisteix en un caixa pintada per Ángeles Vila, amb diferents motius en cada ocasió, amb petites finestres i esclatxes que permeten visualitzar el que passa a dins. En aquest cas, els moviments de dansa que hi fa Alicia Herrero, el fruit de la "investigació coreogràfica en espais reduïts" que duu a terme des del 2009. Una visió que varia segons el punt d'observació i on també juga l'aguait dels observadors, les seues reaccions.

La proposta s'havia vist a Gandia, l'any 2009, a València, al Centre Octubre de Cultura Contemporània, el 2010, o a Sueca, el 2012, dins de la Mostra Internacional de Mim, entre altres. El fet que Vila fixara la seua residència a Roma, no obstant, ha servit per difondre la proposta en aquell país. L'any 2010 a l'Institut Cervantes de Roma, té lloc una de les mostres que els va obrir portes com les del festival de teatre i *performance* de Rieti. Amb tot, la proposta que elles consideren més interessant es va materialitzar el passat més de març al

Les valencianes Alicia Herrero i María Ángeles Vila, Las Mitocondria, obtenen reconeixement a Itàlia amb la seua proposta multidisciplinària 'Midriasi caixes habitades'.

Dalt, Alicia Herrero ballant a la caixa dedicada a l'esperança del MAAM. Baix, una imatge completa de la caixa.

MAAM (Museo dell'Altro e dell'Altrove di Metropoliz), un projecte ben peculiar de l'antropòleg Giorgio de Finis que consisteix a portar l'art a un espai ocupat que interactua amb els seus ocupants. Així, Las Mitocondria realitzaren una caixa en col·laboració amb xiquets immigrants –"romanesos, peruans, alguns d'africans", acota Herrero– de les famílies que viuen a l'espai. "Cadascuna de les caixes és una emoció diferent, felicitat, desig, histèria... I en aquest cas l'emoció era l'esperança".

"En aquell espai tothom reflecteix temes de caire social, un univers molt adult. I María Ángeles va pensar en la visió dels xiquets, els noms dels quals figuren a la caixa". Una instal·lació feta específicament per al MAAM i que, per tant, restarà allà: "Desconecem el seu futur, no sabem si els xiquets la gastaran per jugar, si servirà per emmagatzemar o per a què".

El muntatge següent serà un canvi radical d'escenari: els Internacionals de Tennis de Roma, al mes de maig, on presentaran quatre caixes al voltant de valors esportius vistos a través de l'art. "Una de freda i una altra de calenta. Són escenaris que no tenen res a veure. Però uns ens donen els diners per poder portar l'art a uns altres", al·lega Herrero.

Xavier Aliaga